

ben te mirë, te mos hiš nde kolës »thue nicht das Gute, damit Du nicht in die Hölle kommst«. — Die Schlange auf dem brennenden Baum begegnet uns auch bei JARNIK, Zur alb. Spr. S. 15, ist aber dort eine von den in den albanesischen Märcen häufigen dankbaren Schlangen.

VIII.

Kartë për n airët.

Iš në neri fukarà, po ai iš gatuar edë ronej me ga. Erdi vakti, u-martua edë beri në djali; si beri atë djalinë, vdik gatori, e la djalinë të vogëlë. E jem e djalit mbeti me atë djali vëtemë, edë ndëni, e riti djalen. U-be, vate djali pesë-mbë-djet vjetë edë vij në skolu. E shënënë djelt e tjerë, si fukarà ke iš edë i pa-neri, è i došnë djeltë bašto. Në ditë e sjëtinë shumë djelt e tjerë, edë vate në štëpi të tij në e jema duke klar djali. I dot e jema, ke »të ke, bir, ke klan?« I dotë djali, ke »të do kem? mua më shajen të gjidë djeltë edë më don bašto; tani dua të më thuatë, se kam babà, apo bašto jam«. I dot e jema, ke »tani babà nuku ke, se babà it ka vdekur edë tij të la të vogël«. I dotë djali, ke »babà im të zanat bënej?« I dotë plaka, ke »të e do ti zanatin e babait? se ai zanat, ke kiš babà it, s ben prokopi ku«. I dotë djali, ke »u dua, të më dëftotë, se s zanat bënej, edë ja më dua, se të zanat kiš babai im, ja se u do t ikij, se ketu s mund të rri nga sjalet e sókëvet«. Si e pà plaka, ke u-štëngua djali, i dëftoi, i tha, ke »babà it iš gatuar, po nonë hair nuku beri«. I dotë djali, ke »dufëkinë, ke vij për ga, ku e ka?« Aštù j à dëftoi plaka; iš skurjasur dufëki è iš berë si nonë palomašà, e mori de djali è i këroi skurënë edë e lau è e mori è vate për ga; edë zuri zanatin e babait edë u-mësua gatuar m i mirë nga babai i tij, edë gaja i dil më mirë, edë ronej mirë me ga. Në ditë si kiš vaturë për ga, u-mërgua shumë nga vendi. Atjë vate më në pit, ke të gjënej ga; atjë mbernda në pit, se mbi në lis katër këmbë miš vartur. Kur i pa, u-mërie; tha me mendë të tij, ke »të e ka sjelë ketu miš edë e ka vartur ketu?« Edë aštù hipi mbi lis edë vate atjë, nek iš vaturë mište, edë zuri mište me dorë, ke t e miš. Me të ngarë mište me dorë, edë u-ngal në grua. Kur e pa ki, u-trëmb, po grújaja i foli è i tha, ke »të je ti?« I dot ai, ke »u neri jam, po ti të je?« Dotë grújaja: »Šukur zotit, ke kam djete vjet pa parë neri me si, è patë sot«. I dotë djali, ke »tësi je ti?« I dot ajò, ke »u jam e bukurë e deut, edë më ka marrë në džin aráp, edë